P9_TA(2021)0020

Anstændig og prismæssigt overkommelig bolig for alle

Europa-Parlamentets beslutning af 21. januar 2021 om adgang for alle til en anstændig bolig til en overkommelig pris (2019/2187(INI))

(2021/C 456/14)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 3, stk. 3, og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 9, 14, 148, 151, 153, 160 og 168, samt protokol 26 om tjenesteydelser af almen interesse,

— der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig afsnit IV (solidaritet),

— der henviser til FN's verdenserklæring om menneskerettighederne, særlig artikel 8 og 25,

— der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap,

— der henviser til de afsluttende bemærkninger fra FN's komité for rettigheder for personer med handicap fra september 2015 om Den Europæiske Unions indledende rapport til komitéen fra juni 2014,

— der henviser til verdensmålene for bæredygtig udvikling, som blev vedtaget i september 2015 af verdens ledere og godkendt af Rådet, navnlig mål 11 om bæredygtige byer og lokalsamfund og mål 3 om at sikre et sundt liv for alle og fremme trivsel for alle aldersgrupper,

— der henviser til FN's Genèvecharter om bæredygtige boliger og dets mål om at »sikre adgang for alle til en anstændig, ordentlig, prismæssigt overkommelig og sund bolig« ([1]),

— der henviser til WHO's bolig- og sundhedsretningslinjer fra 2018 »Anbefalinger til at fremme sunde boliger med henblik på en bæredygtig og retfærdig fremtid« ([2]),

— der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder, der blev proklameret af Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen i november 2017, og navnlig princip 19 »Boliger og støtte til hjemløse« og princip 20 »Adgang til grundlæggende tjenesteydelser«,

— der henviser til den reviderede europæiske socialpagt, særlig artikel 30 om retten til beskyttelse mod fattigdom og social udstødelse, artikel 31 om retten til en bolig og artikel 16 om familiens ret til social, juridisk og økonomisk beskyttelse,

— der henviser til boligpartnerskabets handlingsplan inden for rammerne af EU-dagsordenen for byerne fra 2018 ([3]),

— der henviser til den nye dagsorden for byer, der blev vedtaget i oktober 2016 på FN's konference om boliger og bæredygtig byudvikling (Habitat III), som afholdes hvert 20. år,

— der henviser til rapporten fra taskforcen på højt plan for investeringer i social infrastruktur i Europa fra 2018 ([4]),

---

([1]) https://www.unece.org/fileadmin/DAM/hlm/charter/Language_versions/ENG_Geneva_UN_Charter.pdf
([2]) https://www.who.int/publications/i/item/who-housing-and-health-guidelines
([3]) https://ec.europa.eu/futurium/en/system/files/ged/final_action_plan_euua_housing_partnership_december_2018_1.pdf
([4]) Rapporten fra taskforcen på højt plan for investeringer i social infrastruktur i Europa: »Boosting Investment in Social Infrastructure in Europe« (Fremme af investeringer i social infrastruktur i Europa) af Lieve Fransen, Gino del Bufalo og Edoardo Reviglio (januar 2018).

Torsdag den 21. januar 2021

— der henviser til Regionsudvalgets udtalelse fra 2017 med titlen »En europæisk boligdagsorden« ([5]),

— der henviser til Eurocities' erklæring fra 2016 om statsstøtte og lokale offentlige tjenester ([6]),

— der henviser til slutkommunikéet fra det 19. uformelle møde mellem EU's boligministre, der blev afholdt den 9. og 10. december 2013 ([7]),

— der henviser til beslutningen fra borgmestrene i store europæiske byer fra 2014 om retten til en bolig ([8]),

— der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 26. april 2017 med titlen »Status over henstillingen fra 2013 om »Investering i børn: Hvordan man bryder den onde cirkel for de socialt udsatte«« (SWD(2017) 0258),

— der henviser til rapporten af 30. december 2015 fra FN's særlige rapportør om ordentlige boligforhold som en del af retten til en ordentlig levestandard og om retten til ikkeforskelsbehandling i denne forbindelse (A/HRC/31/54) ([9]), hvori hjemløshed analyseres som værende en global menneskerettighedskrise, der kræver øjeblikkelig global handling,

— der henviser til Kommissionens pakke om social investering fra 2013,

— der henviser til Kommissionens henstilling af 20. februar 2013 med titlen »Investering i børn: Hvordan man bryder den onde cirkel for de socialt udsatte« (2013/112/EU),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. april 2011 med titlen »En EU-ramme for de nationale strategier for romaernes integration frem til 2020« (COM(2011)0173) og til de efterfølgende gennemførelses- og evalueringsrapporter,

— der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »En kvalitetsramme for tjenesteydelser af almen interesse i Europa« (COM(2011)0900),

— der henviser til Kommissionens afgørelse af 20. december 2011 om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2020 med titlen »En renoveringsbølge for Europa — grønnere bygninger, flere arbejdspladser, bedre levevilkår« (COM(2020)0662),

— der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 10. juli 2020 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker ([10]),

— der henviser til sin beslutning af 15. juni 2020 om europæisk beskyttelse af grænsearbejdere og sæsonarbejdere i forbindelse med covid-19-krisen ([11]),

— der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt ([12]),

— der henviser til sin beslutning af 10. oktober 2019 om beskæftigelses- og socialpolitikker i euroområdet ([13]),

---

([5]) https://dmsearch.cor.europa.eu/search/opinion
([6]) http://nws.eurocities.eu/MediaShell/media/EUROCITIES%20statement%20on%20state%20aid%20and%20local%20public%20%20services_16%2001%202016%20final.pdf
([7]) http://www.iut.nu/wp-content/uploads/2017/07/Housing-Ministers%C2%B4-Communiqu%C3%A9.pdf
([8]) https://www.eesc.europa.eu/sites/default/files/resources/docs/resolution-for-social-housing-in-europe.pdf
([9]) https://ap.ohchr.org/documents/dpage_e.aspx?si=A/HRC/31/54
([10]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0194.
([11]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0176.
([12]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0005.
([13]) Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0033.

— der henviser til sin beslutning af 26. marts 2019 om økonomisk kriminalitet, skatteunddragelse og skatteundgåelse ([14]),

— der henviser til sin beslutning af 13. marts 2019 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: Beskæftigelsesmæssige og sociale aspekter i den årlige vækstundersøgelse 2019 ([15]),

— der henviser til sin beslutning af 2. marts 2020 om gennemførelsen af EU's handicapstrategi efter 2020 ([16]),

— der henviser til sin beslutning af 16. november 2017 om bekæmpelse af uligheder som et middel til at stimulere jobskabelse og vækst ([17]),

— der henviser til sin beslutning af 24. oktober 2017 om mindsteindkomstpolitik som et redskab til bekæmpelse af fattigdom ([18]),

— der henviser til sin beslutning af 7. juli 2016 om gennemførelse af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap med særligt henblik på de afsluttende bemærkninger fra FN's komité for rettigheder for personer med handicap ([19]),

— der henviser til sin beslutning af 5. juli 2016 om flygtninge: social inklusion og integration på arbejdsmarkedet ([20]),

— der henviser til sin beslutning af 26. maj 2016 om fattigdom: et kønsperspektiv ([21]),

— der henviser til sin beslutning af 14. april 2016 om opfyldelse af målet med hensyn til fattigdomsbekæmpelse på baggrund af de stigende udgifter for husholdningerne ([22]),

— der henviser til sin beslutning af 24. november 2015 om begrænsning af uligheder med særligt fokus på børnefattigdom ([23]),

— der henviser til sin beslutning af 24. november 2015 om samhørighedspolitikken og marginaliserede samfundsgrupper ([24]),

— der henviser til sin beslutning af 16. januar 2014 om en EU-strategi for hjemløshed ([25]),

— der henviser til sin beslutning af 11. juni 2013 om socialt boligbyggeri i Den Europæiske Union ([26]),

— der henviser til FN's rapport af 26. december 2019 om retningslinjer for gennemførelsen af retten til ordentlige boligforhold, der er udarbejdet af den særlige rapportør om ordentlige boligforhold, som en del af retten til en ordentlig levestandard, og om retten til ikkeforskelsbehandling i denne forbindelse,

— der henviser til Europarådets Ministerkomités henstilling CM/Rec(2010)5 af 31. marts 2010 om foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af seksuel orientering og kønsidentitet,

---

([14]) Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0240.
([15]) Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0202.
([16]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0156.
([17]) EUT C 356 af 4.10.2018, s. 89.
([18]) EUT C 346 af 27.9.2018, s. 156.
([19]) EUT C 101 af 16.3.2018, s. 138.
([20]) EUT C 101 af 16.3.2018, s. 2.
([21]) EUT C 76 af 28.2.2018, s. 93.
([22]) EUT C 58 af 15.2.2018, s. 192.
([23]) EUT C 366 af 21.10.2017, s. 19.
([24]) EUT C 366 af 21.10.2017, s. 31.
([25]) EUT C 482 af 23.12.2016, s. 141.
([26]) EUT C 65 af 19.2.2016, s. 40.

Torsdag den 21. januar 2021

— der henviser til den anden undersøgelse om LGBTI fra maj 2020, som blev udført af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder,

— der henviser til det europæiske borgerinitiativ »Housing for all« (Boliger til alle) ([27]),

— der henviser til Kommissionens undersøgelse fra juni 2020 med titlen »Legal gender recognition in the EU: the journeys of trans people towards full equality« (Retlig anerkendelse af køn i EU: transkønnede personers rejse mod fuld ligestilling ([28]);

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til betænkningen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A9-0247/2020),

A. der henviser til, at adgang til en ordentlig bolig er en grundlæggende ret, der skal betragtes som en forudsætning for udøvelsen af og adgangen til andre grundlæggende rettigheder og for et værdigt liv; der henviser til, at de nationale, regionale og lokale myndigheder i medlemsstaterne er forpligtede til at fastsætte deres egen boligpolitik og til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at denne grundlæggende rettighed overholdes på deres boligmarkeder;

B. der henviser til, at det i artikel 151 i TEUF fastsættes, at Unionen og medlemsstaterne, der er opmærksomme på de grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder, som bl.a. er fastlagt i den europæiske socialpagt undertegnet i Torino den 18. oktober 1961 og fællesskabspagten af 1989 om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder, har som mål at fremme beskæftigelsen, en forbedring af leve- og arbejdsvilkårene for herigennem at muliggøre en udjævning af disse vilkår på et stadigt stigende niveau, en passende social beskyttelse, dialogen på arbejdsmarkedet, en udvikling af de menneskelige ressourcer, der skal muliggøre et varigt højt beskæftigelsesniveau, og bekæmpelse af social udstødelse;

C. der henviser til, at EU og medlemsstaterne er forpligtede til at sikre, at alle har adgang til anstændige og prismæssigt overkommelige boliger i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder såsom artikel 16, 30 og 31 i den europæiske socialpagt og den europæiske søjle for sociale rettigheder;

D. der henviser til, at Unionen i henhold til artikel 36 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender og respekterer adgangen til tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, som fastsat i national lovgivning og praksis, i overensstemmelse med traktaterne med det formål at fremme social og territorial samhørighed i Unionen; der henviser til, at tjenesteydelser af almen interesse klassificeres som sådanne af medlemsstaternes offentlige myndigheder og derfor er undergivet bestemte forpligtelser til offentlig tjeneste; der henviser til, at disse tjenesteydelser kan tilvejebringes af staten eller den private sektor; der henviser til, at disse tjenesteydelser omfatter sociale boliger som en social tjenesteydelse af almen interesse; der henviser til, at sociale tjenesteydelser af almen interesse imødekommer sårbare borgeres behov i overensstemmelse med principperne om solidaritet og lige adgang; der henviser til, at Kommissionens meddelelse om en kvalitetsramme for tjenesteydelser af almen interesse i Europa sikrer alle borgere adgang til væsentlige tjenesteydelser og forbedrer kvaliteten af sociale tjenesteydelser;

E. der henviser til, at verdensmål nr. 11 opfordrer til, at der fastsættes specifikke mål for 2030 med henblik på at sikre adgang for alle til ordentlige, sikre og prismæssigt overkommelige boliger og grundlæggende tjenesteydelser og sanering af slumkvarterer og gøre byudvikling mere inkluderende og bæredygtig og øge kapaciteten til en inddragende, integreret og bæredygtig boligplanlægning og styring i alle lande;

F. der henviser til, at et stigende antal personer, der lever i EU med en lav eller middel indkomst, har svært ved at få råd til en bolig, er tynget af høje bolig- og vedligeholdelsesudgifter, bor i boliger, hvor der er sikkerhedsmæssige betænkeligheder, og som er sundhedsfarlige, af ringe kvalitet, utilgængelige, energiineffektive eller overfyldte, eller at disse personer er hjemløse eller er i risiko for udsættelse;

G. der henviser til, at en stigning i antallet af færdiggjorte boligprojekter ikke øger adgangen til boliger væsentligt for de personer, hvis indkomst er for lav til, at de har råd til at betale markedslejen, og for høj til, at de er berettiget til en bolig i et socialt boligbyggeri; der henviser til, at dette problem navnlig berører enlige forsørgere, store familier og unge, der træder ind på arbejdsmarkedet;

([27]) https://europa.eu/citizens-initiative/initiatives/details/2019/000003_da

([28]) https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/legal_gender_recognition_in_the_eu_the_journeys_of_trans_people_towards_full_equality_web.pdf

H. der henviser til, at Eurofound skønner, at dårlige boligforhold koster EU's økonomier 195 mia. EUR om året ([29]); der henviser til, at 17,1 % af indbyggerne i EU boede i overfyldte boliger i 2018 ([30]); der henviser til, at 28,5 % af alle unge i alderen 25-34 år i EU bor hos deres forældre; der henviser til, at dette tal påvirkes af adskillige — hovedsagelig socioøkonomiske — faktorer og af boligudbuddet ([31]); der henviser til, at mere end to tredjedele af verdens befolkning vil bo i byerne i 2030 ([32]),

I. der henviser til, at andelen af den europæiske befolkning, som anvendte mere end 40 % af deres disponible indkomst på deres bolig, lå på 10,2 % mellem 2010 og 2018, selv om der dog blev registreret væsentlige forskelle blandt EU-medlemsstaterne;

J. der henviser til, at boligpriserne er steget støt hvert år og hurtigere end den disponible indkomst; der henviser til, at boliger nu udgør den største udgift for de europæiske borgere;

K. der henviser til, at boligmarkedet anslås til at generere omkring 25 billioner EUR og derfor spiller en afgørende rolle for skabelsen af arbejdspladser og er en drivkraft for økonomisk aktivitet, da det blandt meget andet har indvirkning på arbejdskraftens mobilitet, energieffektiviteten, efterspørgslen efter og modstandsdygtigheden af infrastruktur, den bæredygtige transport og byudviklingen;

L. der henviser til, at boligernes prisoverkommelighed og boligforholdene for ejere og lejere med lave indkomster er blevet forværret i de senere årtier; der henviser til, at næsten 38 % af de husstande, der er i risiko for fattigdom, bruger mere end 40 % af deres disponible indkomst på boligen; der henviser til, at antallet af personer i EU, der er i risiko for fattigdom, stiger til 156 mio., hvis boligudgifterne medregnes;

M. der henviser til, at lejeudgifterne i EU er steget i løbet af det seneste årti, og at boligpriserne også steg i 22 medlemsstater mellem 2007 og 2019;

N. der henviser til, at den nyeste evidens, som er blevet indsamlet efter udbruddet af covid-19-pandemien, indikerer, at den økonomiske recession og tabet af arbejdspladser på mellemlang sigt kan resultere i en yderligere stigning i de høje boligudgifter og antallet af hjemløse i EU;

O. der henviser til, at boligkrisen rammer byområder hårdere i mange medlemsstater, hvor det er blevet vanskeligere at finde boliger til betalbare markedspriser, selv for husstande med en middel indkomst;

P. der henviser til, at boligkrisen finder sted i både velstående og mindre velstående lande og fører til social udstødelse og geografisk segregation; der henviser til, at sårbare grupper såsom arbejdende fattige, kvinder, unge, navnlig unge arbejdsløse, enlige forsørgere, store familier, ældre, navnlig ældre, der bor alene, LGBTIQ-personer, migranter, flygtninge, personer med handicap, personer med fysiske eller psykiske sygdomme og personer fra marginaliserede lokalsamfund, herunder romaer, har vanskeligere ved at få adgang til ordentlige og prismæssigt overkommelige boliger;

Q. der henviser til, at covid-19-krisen har forværret boligusikkerheden, overgældsætningen og risikoen for udsættelse og hjemløshed og vist, at mange mennesker befinder sig i en sårbar situation — navnlig de ældre, men også vandrende arbejdstagere og sæsonarbejdere, som ikke har adgang til en bolig, der opfylder kravene med hensyn til sundhed og fysisk distancering;

R. der henviser til, at Eurofounds covid-19-spørgeundersøgelse viste, at 38 % af respondenterne allerede havde oplevet en forværring af deres økonomiske situation i april 2020, og 47 % ([33]) tilkendegav, at de havde vanskeligt ved at få økonomien til at løbe rundt — et tal, der steg til 87 % blandt de arbejdsløse; der henviser til, at knap 30 % allerede var i restance med deres forsyningsregninger, at 22 % var i restance med deres husleje eller realkreditlån, og at en femtedel frygtede for stabiliteten af deres boligsituation på grund af huslejerestancer; der henviser til, at Eurofounds forskning viser, at 14 % af befolkningen i EU-28 i 2016 tilkendegav, at de var i restance, fordi de ikke var i stand til at betale

([29]) https://www.eurofound.europa.eu/news/news-articles/inadequate-housing-is-costing-europe-eu194-billion-per-year
([30]) https://ec.europa.eu/eurostat/cache/digpub/housing/index.html?lang=en
([31]) https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/EDN-20190514-1
([32]) https://www.un.org/en/events/citiesday/assets/pdf/the_worlds_cities_in_2018_data_booklet.pdf
([33]) https://www.eurofound.europa.eu/publications/report/2020/addressing-household-over-indebtedness

deres husleje eller realkreditlån, forbrugerkredit, lån ydet af venner eller familie, forsyningsregninger eller telefonregninger som planlagt; der henviser til, 21 % er i risiko for overgældsætning, hvis man medtager andelen af personer, som har vanskeligt (eller meget vanskeligt) ved at få økonomien til at løbe rundt, men som (endnu) ikke er i restance;

S. der henviser til, at covid-19-pandemien har haft en ødelæggende indvirkning på det europæiske arbejdsmarked, som Den Internationale Arbejdsorganisation anslår til at indebære et tab af arbejdstimer svarende til 44 mio. fuldtidsjob i andet kvartal af 2020; der henviser til, at covid-19-krisen har forværret situationen for ikkestatslige og velgørende organisationer, som traditionelt hjælper mennesker, der befinder sig i vanskelige bolig- eller livssituationer, og har ført til usikkerhed omkring, hvorvidt de fortsat kan tilbyde deres tjenester;

T. der henviser til, at tvangsudsættelser defineres som permanent eller midlertidig ufrivillig fjernelse af enkeltpersoner, familier og/eller lokalsamfund fra de hjem og/eller områder, de bebor, uden at der tilvejebringes og gives adgang til passende former for retlig eller anden beskyttelse, som er i overensstemmelse med den internationale menneskerettighedslovgivning; der henviser til, at tvangsudsættelser længe har været anerkendt som en grov krænkelse af menneskerettighederne;

U. der henviser til, at manglen på ordentlige boliger udgør en alvorlig udfordring for mange borgere i EU; der henviser til, at der i øjeblikket ikke findes præcise tal for antallet af hjemløse i EU, og at meget omhyggeligt indsamlede data udgør grundlaget for enhver effektiv offentlig politik;

V. der henviser til, at antallet af hjemløse er steget i løbet af det seneste årti i mange EU-medlemsstater som følge af stigende boligudgifter, indvirkningen af den økonomiske krise og de efterfølgende politikker, herunder indefrysningen af eller besparelser i sociale programmer og ydelser;

W. der henviser til, at Housing First-programmet er en integreret strategi til bekæmpelse af hjemløshed, som kombinerer støttende boliger med sociale tjenesteydelser samt integration af hjemløse på arbejdsmarkedet; der henviser til, at medlemsstaternes vedtagelse af programmets principper i betydelig grad kan bidrage til at nedbringe antallet af hjemløse;

X. der henviser til, at princip 19 i den europæiske søjle for sociale rettigheder omhandler boliger og støtte til hjemløse; der henviser til, at Kommissionen har meddelt, at den vil forelægge en handlingsplan for gennemførelsen af princippet senest i februar 2021; der henviser til, at hjemløshed er en krænkelse af retten til en ordentlig bolig og af en række andre menneskerettigheder, herunder retten til ikkeforskelsbehandling, sundhed, vand og sanitet, personlig sikkerhed og frihed fra grusom, nedværdigende og umenneskelig behandling ([34]), og derfor er grundlæggende uforenelig med EU's mål om sociale fremskridt og EU's sociale model; der henviser til, at hjemløse og personer, der bor i uformelle boliger, ofte udsættes for kriminalisering, chikane, stigmatisering, social udstødelse og forskelsbehandling på grund af deres boligforhold; der henviser til, at de også ofte nægtes adgang til sanitære faciliteter, samles sammen og drives bort fra lokalsamfund samt udsættes for ekstreme former for vold; der henviser til, at den forventede levealder for hjemløse er væsentlig lavere end for den almene befolkning;

Y. der henviser til, at definitionen af hjemløshed bør omfatte både det materielle aspekt (manglen på en som minimum ordentlig bolig) og det sociale aspekt (et sikkert sted til at starte en familie eller danne sociale relationer, deltage i livet i lokalsamfundet og leve et værdigt liv) ([35]); der henviser til, at covid-19-krisen har vist, at bekæmpelse af hjemløshed er et folkesundhedsspørgsmål, og at det er muligt at finde løsninger, f.eks. ved at tilvejebringe midlertidige boliger og indføre et moratorium for udsættelser, hvilket er blevet gennemført i flere medlemsstater;

Z. der henviser til, at antallet af hjemløse er stigende i mindst 24 medlemsstater; der henviser endvidere til, at mindst 700 000 hjemløse i Den Europæiske Union hver aften er nødt til at sove på herberg eller på gaden, hvilket er en stigning på 70 % i løbet af de sidste 10 år;

([34]) Endelig rapport fra FN's særlige rapportør om retten til en ordentlig bolig, s. 3.

([35]) Rapport fra FN's særlige rapportør om ordentlige boligforhold som en del af retten til en ordentlig levestandard og om retten til ikkeforskelsbehandling i denne forbindelse A/HRC/31/54.

AA. der henviser til, at der er mangel på prismæssigt overkommelige sociale boliger og tilgængelige boliger; der henviser til, at 9,6 % af befolkningen i EU-27 lever i husstande, der bruger 40 % eller mere af den ækvivalerede disponible indkomst på boligudgifter ([36]); der henviser til, at personer med handicap er mere tynget af de høje boligudgifter, idet 12,5 % af alle personer med handicap er tynget af høje boligudgifter sammenlignet med 9,9 % af alle personer uden handicap;

AB. der henviser til, at prismæssigt overkommelige boliger skal betragtes på baggrund af deres overordnede sammenhæng med indkomstmønstre og udviklingen i indkomster, fordelingsretfærdighed og uforholdsmæssigt høje stigninger i boligudgifter og henviser til, at de har en tydelig kønsdimension; der henviser til, at mangler på boligmarkedet bringer den sociale samhørighed i Europa i fare, øger antallet af hjemløse og fattige og påvirker tilliden til demokratiet; der henviser til, at de nationale og lokale myndigheder for at imødegå disse udfordringer skal kunne vedtage passende boligpolitikker, herunder statsstøtteforanstaltninger, for at skabe forudsætningerne for og yde støtte til investeringer i sociale og prismæssigt overkommelige boliger;

AC. der henviser til, at niveauet for de offentlige udgifter relateret til sociale boliger i Europa varierer fra land til land, idet nogle lande lægger mere vægt på offentlig boligstøtte end andre; der henviser til, at behovet for sociale boliger ikke desto mindre er vokset siden finanskrisen i 2008, eftersom personer med en lav indkomst oplever et øget finansielt pres i relation til deres bolig; der henviser til, at lande, som anvender en universalistisk model for sociale boliger, har en tendens til at have store lejeboligsektorer, alle med det overordnede formål at fremme blanding af socialgrupper og forebyggelse af segregering baseret på socioøkonomiske forhold ([37]);

AD. der henviser til, at boligpriserne i 2018 steg i næsten alle medlemsstater sammenlignet med 2015; der henviser til, at boligpriserne i EU i løbet af de seneste tre år er steget med 5 % i gennemsnit;

AE. der henviser til, at de offentlige investeringer i sociale boliger er faldet i de seneste år; der henviser til, at regeringernes udgifter til sociale boliger (overførsler og kapital) blot udgør 0,66 % af den europæiske BNP, hvilket er lavt set i forhold til nyere historiske niveauer og er en nedadgående tendens;

AF. der henviser til, at EU's boligmasse er stærkt stigende, men at manglen på boliger fortsat er et stort problem;

AG. der henviser til, at 10,3 % af EU-borgerne er tynget af høje boligudgifter;

AH. der henviser til, at dårlige boligforhold og hjemløshed ikke kun har en negativ indvirkning på folks fysiske og mentale sundhed, trivsel og livskvalitet, men også på deres adgang til beskæftigelse og andre økonomiske og sociale tjenester;

AI. der henviser til, at adgang til rekreative faciliteter, forsamlingshuse, parker og grønne områder også har en positiv indvirkning på levevilkårene; der henviser til, at investeringer i socialt boligbyggeri også bør støtte opførelsen af mere fysisk lokalsamfundsbaseret infrastruktur (forsamlingshuse, sportsfaciliteter osv.) og lokalsamfundsprogrammer til yderligere forbedring af folks livskvalitet;

AJ. der henviser til, at WHO har udpeget boligsektoren som en nøglesektor for foranstaltninger til håndtering af uligheder på sundhedsområdet ([38]); der henviser til, at 2,1 % af EU-borgerne ikke har badeværelse, bruser eller toiletfaciliteter inden døre i deres boliger; der henviser til, at størstedelen af disse borgere bor i fem medlemsstater: Rumænien (27,7 %), Bulgarien (15,3 %), Litauen (10,6 %), Letland (9,9 %) og Estland (5,3 %) ([39]); der henviser til, at landdistrikterne især har lidt under utilstrækkelige investeringer i adgang til sanitet og andre grundlæggende forsyningstjenester; der henviser til, at Den Europæiske Union i forbindelse med fastsættelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter bør sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau;

([36]) https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Housing_statistics&oldid=497245#Housing_affordability
([37]) Europarådets Udviklingsbank, Housing inequality in Europe (Ulighed på boligområdet i Europa), 2017, s. 34.
([38]) https://www.who.int/social_determinants/Guidance_on_pro_equity_linkages/en/
([39]) https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/EDN-20191119-1

Torsdag den 21. januar 2021

AK. der henviser til, at husstande med børn ifølge Kommissionen generelt har større risiko for at leve uden basal boligstandard, og at andelen af børn, der bor i en overbefolket husstand, er højere for børn, der lever i fattigdom, end for den almene befolkning; der henviser til, at manglende adgang til sociale boliger er en hindring for indkomstfattige børn og skyldes et utilstrækkeligt udbud af sociale boliger, hvilket fører til lange ventetider; der henviser til, at ordentligt opvarmede boliger med rent drikkevand og sanitet og boliger i al almindelighed er et centralt element i børns sundhed, trivsel, vækst og udvikling; der henviser til, at en ordentlig bolig også er befordrende for børns læring og studier ([40]);

AL. der henviser til, at energifattigdom er et kronisk problem for millioner af mennesker i EU, og at covid-19 forværrer denne krise, idet nedlukninger fører til kraftigt stigende energiforbrug og -regninger; der henviser til, at et stort antal arbejdstagere desuden som følge af covid-19 har mistet deres job eller en del af deres indkomst på trods af de finansielle støtteforanstaltninger og ordninger med nedsat arbejdstid, der er blevet indført af de fleste medlemsstater og støttet af EU; der henviser til, at boligstøtte og lejetilskud ofte ikke er nok til at dække de faktiske boligudgifter, og at der i visse lande er meget strenge kriterier, som forhindrer sårbare grupper i at få adgang til boligstøtte;

AM. der henviser til, at der sker en aldring i samfundene, og at samfundene er under forandring; der henviser til, at boligbehovet ændrer sig med alderen i takt med livsstilsændringer og ændringer i den familiemæssige situationen; der henviser til, at bl.a. manglende tilgængelighed, ensomhed, sikkerhedsmæssige betænkeligheder og vedligeholdelsesudgifter udgør hindringer for adgangen til en bolig;

AN. der henviser til, at boliger bør være sikre, bekvemmelige og nemme at vedligeholde, hvilket er særlig vigtigt for ældre mennesker;

AO. der henviser til, at boligmassens energieffektivitet har en direkte indvirkning på energifattigdom og vedligeholdelsesudgifter; der henviser til, at gas- og energimarkedet er en af de mest rentable sektorer i verden, men at næsten 7 % af husholdningerne i EU er ude af stand til at betale deres forsyningsregninger ([41]); der henviser til, at lavindkomsthusholdninger endvidere betaler mere for energi; der henviser til, at renoveringsbølgen kan spille en stor rolle med hensyn til energibesparelser, nedbringelse af udgifter og energiforbrug og følgelig med hensyn til at bidrage til at afhjælpe energifattigdom og forbedre bekvemmeligheden, de sanitære forhold og levevilkårene for alle;

AP. der henviser til, at dekarboniseringen af EU's økonomi inden 2050 er en fælles målsætning i kampen mod klimaændringer, og at anvendelsen af energi til opvarmning og afkøling af bygninger er en af de vigtigste årsager til klimaændringer; der henviser til, at Den Europæiske Union gennem den europæiske grønne pagt har opstillet et mål for sig selv om at gøre bygninger mere energieffektive;

AQ. der henviser til, at der i mere end halvdelen af EU's medlemsstater nu er over 500 boliger pr. 1 000 indbyggere; der henviser til, at dette tal er højest i de lande, som udgør turistdestinationer, hvor ferieboliger opført til brug i højsæsonen ved populære turistmål ikke bidrager til at opfylde det bredere samfunds boligbehov ([42]);

AR. der henviser til, at flygtninge, asylansøgere, migranter — navnlig de papirløse — internt fordrevne, statsløse, personer med handicap, børn og unge, oprindelige folk, kvinder, LGBTIQ-personer, ældre og medlemmer af racemæssige, etniske og religiøse mindretal er uforholdsmæssigt repræsenteret blandt de personer, der lever som hjemløse, i uformel indkvartering eller med dårlige boligforhold og ofte forvises til de mest marginaliserede og usikreste områder; der henviser til, at de ovennævnte personer ofte også udsættes for intersektionel forskelsbehandling på grund af deres boligforhold; der henviser til, at Den Europæiske Union ved udformningen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter tilstræber at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering;

AS. der henviser til, at Kommissionen vedtog sin første LGBTIQ-ligestillingsstrategi den 12. november 2020;

([40]) Feasibility study for a Child Guarantee: Target Group Discussion Paper on Children living in Precarious Family Situations (Gennemførlighedsundersøgelse af en børnegaranti: oplæg om målgruppen børn i udsatte familier);
([41]) https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20200120-1
([42]) https://www.oecd.org/els/family/HM1-1-Housing-stock-and-construction.pdf.

AT. der henviser til, at Europarådets Ministerkomité i henstilling CM/Rec(2010)5 anbefalede medlemsstaterne at træffe foranstaltninger med henblik på at sikre, at alle personer har effektiv og lige adgang til en ordentlig bolig uden at blive udsat for forskelsbehandling på grund af seksuel orientering eller kønsidentitet; der henviser til, at Ministerkomitéen endvidere anbefalede, at der burde tages behørigt hensyn til risikoen for hjemløshed blandt LGBTIQ-personer, herunder unge og børn, som kan være særligt sårbare over for social udstødelse, herunder udstødelse fra deres egne familier;

AU. der henviser til, at Kommissionens undersøgelse om juridisk anerkendelse af køn i EU fremhæver forskelsbehandling af transkønnede og ikkekønskonforme personer i forbindelse med adgangen til boligmarkedet, herunder tab af deres hjem på grund af skilsmissekravet i visse kønsanerkendelsesprocesser i EU; der henviser til, at adgang til juridisk anerkendelse af køn øger transkønnedes sandsynlighed for at finde en bolig i tilfælde, hvor deres dokumenter skal matche deres kønsudtryk;

AV. der henviser til, at Kommissionen har betydelige kompetencer vedrørende boligmarkedet, herunder banktilsyn, pengepolitik, lån og realkreditlån, herunder regler om henstand og gældsafvikling, og at den kan gribe i tilfælde af finansielle bobler, offentlige udgifter til social finansiering af boliger og misligholdte lån; der henviser til, at det fremgår af protokol 26 til TEUF, at udførelsen af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse såsom tilvejebringelse af sociale og prismæssigt overkommelige boliger bør være baseret på specifikke nationalt, regionalt eller lokalt overdragne opgaver, som afspejler behovene for og den forholdsmæssige støtte til boliger og lokalsamfund;

AW. der henviser til, at spekulativ erhvervelse af ejendom og jord spiller en fremtrædende rolle i boligprisernes vedvarende eskalering; der henviser til, at der kan observeres en stejl og vedvarende stigning i boligpriserne og markedslejen, navnlig i byer og forstæder;

AX. der henviser til, at tvangsudsættelser defineres som permanent eller midlertidig ufrivillig fjernelse af enkeltpersoner, familier og/eller lokalsamfund fra de hjem og/eller områder, de bebor, uden at der tilvejebringes og gives adgang til passende former for retlig eller anden beskyttelse, som er i overensstemmelse med den internationale menneskerettighedslovgivning; der henviser til, at tvangsudsættelser længe har været anerkendt som en grov krænkelse af menneskerettighederne;

Opnåelse af ordentlige, energieffektive og sunde boliger

1. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at retten til en ordentlig bolig anerkendes og håndhæves som en grundlæggende menneskerettighed via gældende europæiske og nationale lovbestemmelser; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre lige adgang for alle til en anstændig bolig, herunder med rent drikkevand af høj kvalitet, ordentlig og rimelig sanitet og hygiejne, forbindelse til kloak- og vandnet og et indeklima af høj kvalitet, og til prismæssigt overkommelig, pålidelig og bæredygtig energi for alle og dermed bidrage til at udrydde fattigdom i alle dens former, beskytte dårligt stillede husstandes menneskerettigheder og støtte de mest sårbare grupper, således at deres sundhed og trivsel beskyttes;

2. gentager sin opfordring til en EU-dækkende indsats for at indføre et moratorium for afbrydelse af varmeforsyningen om vinteren og opfordrer til, at der indgås en »vintervåbenhvile«; fordømmer omgåelsen af moratoriet ved ikke at tilslutte varmen om efteråret, hvilket følgelig sætter moratoriet ud af kraft; opfordrer Kommissionen til at sikre, at elleverandører vedtager beskyttelsesordninger, som skal sikre energiforsyning i hjemmet til dem, der har det største behov, eftersom adgang til grundlæggende forsyningstjenester såsom vand, elektricitet og sanitet er afgørende for at opfylde målene for bæredygtig udvikling;

3. opfordrer til, at der på EU-plan indføres obligatoriske minimumskrav for sunde boliger, herunder for indendørs luftkvalitet, der som minimum bør være på højde med WHO's retningslinjer; opfordrer medlemsstaterne til at overholde og håndhæve de grundlæggende regler for offentlig sanitet og folkesundhed samt Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) retningslinjer om ordentlige boliger, sundhed og temperatur og til at udveksle bedste nationale praksisser og overvejelser;

4. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at prioritere emissionsreduktioner og energieffektivitet gennem renovering af boliger; støtter renoveringsbølgens fokus på at tackle energifattigdom og bygninger med den ringeste ydeevne i overensstemmelse med målene og principperne i den europæiske grønne pagt med henblik på at sikre en socialt retfærdig omstilling til en klimaneutral økonomi, der ikke lader nogen i stikken; opfordrer til, at der lægges særlig vægt på sociale

boliger, enfamiliehuse og ejendomme, der består af flere ejerlejligheder, samt på at sætte ind over for dårlige boligforhold og utilstrækkelig adgang til boliger; understreger derfor, at lejere og boligejere bør oplyses fuldt ud om renoveringsprojekter og inddrages i dem, og at de samlede omkostninger ikke bør stige som følge af dem;

5. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre energisparekampagner; understreger den rolle, som minimumsnormer for energimæssig ydeevne spiller med hensyn til at stimulere mængden og omfanget af renoveringer i bygninger med den dårligste ydeevne, og glæder sig over planen i renoveringsbølgen om at indføre obligatoriske minimumsnormer for energimæssig ydeevne for eksisterende bygninger i den kommende revision af direktiverne om energieffektivitet og bygningers energimæssige ydeevne;

6. påskønner Kommissionens støtte inden for rammerne af renoveringsbølgen til finansiering af løsninger for lavindkomsthusstande; bifalder modellen med neutrale boligudgifter (herunder husleje, energi- og driftsudgifter og lokale skatter), da den kombinerer sociale mål og klimamål samt forebygger udsættelser med den begrundelse, at en bygning har brug for omfattende renovering, hvorved det sikres, at huslejestigninger fuldt ud modsvares af energibesparelser; understreger behovet for at beskytte lejere mod udsættelse i forbindelse med boligrenoveringer;

7. bemærker, at deltagelse, kommunikation og finansielle incitamenter vil være afgørende for at tilskynde til renoveringer, navnlig af ejendomme med flere lejligheder; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og finansieringsinstitutionerne til at sikre, at finansiering af renoveringer er bredt tilgængelig, og at alle ejerskabskategorier er berettiget til den, herunder i situationer, hvor der ikke er nogen ejerforeninger;

8. opfordrer Kommissionen til at prioritere renoveringsbølgen inden for den flerårige finansielle ramme og Next Generation EU, sætte folk i sårbare situationer i centrum for genopretningspolitikkerne og sikre lige adgang for alle til renoveringsprojekter, eftersom investeringer på dette område kan fungere som en kontracyklisk foranstaltning med et enormt potentiale for jobskabelse; opfordrer medlemsstaterne til at prioritere renovering i deres genopretnings- og resiliensplaner med henblik på at bidrage til at opnå en gennemgribende renovering af mindst 3 % af den europæiske bygningsmasse om året; opfordrer til, at der også lægges særlig vægt på bygninger, der er i særlig fare for jordskælv i Europas jordskælvsområder;

9. opfordrer EU og medlemsstaterne til at støtte den cirkulære økonomi i byggesektoren og til at anvende cirkulære principper med obligatoriske grønne kriterier på bygninger og produkter; opfordrer EU og medlemsstaterne til, at de, når de vælger mellem renoveringsmuligheder, lægger vægt på byggevarer fremstillet af kulstoffattige, bæredygtige og ikkegiftige materialer, som tillige er nemme at reparere og genanvende, og at de tilskynder til en hurtig omstilling til vedvarende energikilder til opvarmning og afkøling; fremhæver, at mere miljøvenlige boliger bygget med mere miljømæssigt bæredygtige og holdbare materialer vil skabe både store sociale og individuelle økonomiske fordele; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre grønne sociale boliger i deres planer for boliginvesteringer, herunder bæredygtighedskriterier for socialt boligbyggeri;

10. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der i henhold til reglerne for offentlige indkøb er mulighed for innovation og langsigtede partnerskaber vedrørende renovering i sektoren for socialt boligbyggeri, f.eks. den intelligente naboskabstilgang, der blev foreslået i forbindelse med initiativet om prismæssigt overkommelige boliger inden for rammerne af renoveringsbølgen;

11. opfordrer medlemsstaterne til at fremme programmer og incitamenter, der tilskynder familier til at bo tæt på hinanden, til at styrke båndene mellem generationerne og til at gøre det muligt for ældre, som af økonomiske eller sundhedsmæssige årsager er nødt til at forlade deres hjem, at finde en ny bolig, der opfylder deres behov, uden at de behøver at forlade det lokalsamfund, som de har været en del af i mange år;

Bekæmpelse af hjemløshed og forskelsbehandling

12. opfordrer til, at der fastsættes et mål på EU-plan om at udrydde hjemløshed inden 2030; opfordrer Kommissionen til at gøre en mere effektiv indsats for at støtte medlemsstaterne i at mindske og udrydde hjemløshed som en prioritet i forbindelse med handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder;

13. opfordrer Kommissionen til at forelægge et forslag om en EU-ramme for nationale strategier for bekæmpelse af hjemløshed og opfordrer endvidere medlemsstaterne til at vedtage Housing First-princippet og til at prioritere tilvejebringelsen af permanente boliger til hjemløse, herunder ved hjælp af de proaktive og reaktive foranstaltninger inden for rammerne af deres nationale strategier for bekæmpelse af hjemløshed, på grundlag af systemisk høring af NGO'er, som arbejder med hjemløshed, fattigdom og forskelsbehandling;

14. mener, at Kommissionen bør undersøge gennemførelsen af vellykkede eksisterende modeller yderligere, f.eks. Housing First, via passende finansieringsinstrumenter såsom Den Europæiske Socialfond Plus og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling;

15. understreger behovet for et tværministerielt og mellemstatsligt samarbejde om udviklingen og gennemførelsen af disse strategier samt behovet for centrale interessenters deltagelse og tilskynder til, at medlemsstaterne udveksler bedste praksis;

16. understreger betydningen af en pålidelig indsamling af data om hjemløshed, herunder hjemløshed blandt unge, under inddragelse af de relevante NGO'er og myndigheder, som er aktive inden for levering af tjenesteydelser til mennesker, der er i risiko for hjemløshed eller er hjemløse; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage en fælles rammedefinition og sammenhængende indikatorer på hjemløshed i EU, som vil muliggøre en fælles forståelse, systematisk sammenligning og vurdering af omfanget af hjemløshed i EU-landene; mener, at dette endvidere vil gøre det muligt at foretage systematisk overvågning af antallet af hjemløse på EU-plan via institutioner såsom Eurostat; opfordrer til, at der anvendes eksisterende værktøjer såsom den europæiske typologi over hjemløshed og boligmæssig eksklusion;

17. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at træffe foranstaltninger og gennemføre programmer for unge, som fylder 18 år og er i fare for at blive hjemløse; opfordrer Kommissionen til at yde økonomisk støtte til unge, således at de kan få en selvstændig tilværelse, forbedre adgangen til oplysninger om finansiering af prismæssigt overkommelige boliger og til at sikre, at den reviderede ungdomsgaranti bidrager til håndteringen af hjemløshed blandt unge, som er stigende i mange EU-lande;

18. glæder sig over, at der i strategien for ligestilling af LGBTIQ-personer sættes fokus på hjemløshed blandt LGBTIQ-personer, navnlig hjemløshed blandt unge LGBTIQ-personer; opfordrer Kommissionen til at skabe værktøjer til bedre dataindsamling, til at fremme forskning på tværs af EU og til at lette medlemsstaternes udveksling af tilgange til håndtering af problemet med hjemløshed blandt LGBTI-personer;

19. gentager sin opfordring af 16. januar 2014 om at sætte en stopper for kriminaliseringen af hjemløse og til at ændre den diskriminerende praksis, der anvendes til at forhindre hjemløse i at få adgang til sociale tjenesteydelser og herberger;

20. opfordrer Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder til at intensivere overvågningen af hadforbrydelser og hændelser, som er motiveret af had mod fattige; understreger, at fattigdom og hjemløshed ikke er en forbrydelse; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til i deres offentlige politikker at oprette mekanismer, der garanterer hjemløse personers sikkerhed, og til i deres politikker for offentlig sikkerhed at fastsætte, at had mod fattige er en hadforbrydelse; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forbyde og imødegå forskelsbehandling på grundlag af hjemløshed eller anden boligstatus og til at ophæve alle love og foranstaltninger, som kriminaliserer eller straffer folk for at være hjemløse eller adfærd associeret med at være hjemløs, f.eks. at sove eller spise i det offentlige rum, med mindre der tilbydes et sikkert boligalternativ, og destruering af personlige ejendele;

21. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der opretholdes ekstraordinære foranstaltninger til forebyggelse af hjemløshed og beskyttelse af hjemløse i forbindelse med covid-19-krisen — navnlig moratorier for udsættelser og afbrydelser af energiforsyningen — og tilvejebringelse af midlertidige boliger, så længe det er nødvendigt, og at der følges op på disse foranstaltninger med passende og permanente løsninger; opfordrer medlemsstaterne til at støtte og fremme ikkestatslige og velgørende organisationer, som tilbyder sundhedsmæssige og sociale tjenesteydelser til hjemløse og hjælper med at beskytte dem mod covid-19;

22. anerkender, at der i visse nødsituationer bør stilles husvildeboliger såsom nødly til rådighed for dem, der har behov for det — f.eks. når mennesker står over for usikre administrative situationer eller er ofre for vold i hjemmet; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at ingen er tvunget til at sove på gaden på grund af manglende ordentlige alternativer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde sammen om at fremme ubetinget adgang for alle, der har behov for det, til nødindkvartering af passende kvalitet i situationer med akutte boligbehov; understreger imidlertid, at dette altid kun bør være en midlertidig løsning og ikke er et alternativ til strukturelle løsninger såsom forebyggelse og tilvejebringelse af en ordentlig bolig og social støtte til bekæmpelse af hjemløshed;

23. minder om, at kvinder er særligt udsatte i forbindelse med boligkrisen; understreger, at kvinder i højere grad rammes af fattigdom, dels på grund af løn- og pensionsgabet mellem kvinder og mænd, dels fordi kvinder oftere har deltidsarbejde; understreger, at hjemløshed blandt kvinder ofte er mindre synlig og skal håndteres specifikt; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde en kønsspecifik tilgang i deres nationale strategier for hjemløshed med henblik på at støtte de kvindelige hjemløse, som ofte har været udsat for komplekse traumer og står over for at blive traumatiseret på ny i form

af eksempelvis vold og overgreb i hjemmet, adskillelse fra deres børn, stigmatisering og mangel på trygge og sikre rum; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde en kønsspecifik tilgang i deres boligpolitikker, navnlig ved at støtte kvinder, der befinder sig i særlige situationer såsom at være enlig forsørger;

24. minder om, at fysisk distancering og karantæne som følge af covid-19 har haft en dramatisk indvirkning på antallet af sager om vold mod kvinder, herunder øget forekomst af vold i hjemmet og børnemishandling; minder om, at kvinders økonomiske uafhængighed har vist sig at være et centralt redskab til håndtering af kønsbaseret vold; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at yde økonomisk støtte til kvindelige ofre for kønsbaseret vold, som flytter for at få en selvstændig tilværelse, og forbedre deres adgang til oplysninger om finansiering af prismæssigt overkommelige boliger som en måde til at forbedre deres økonomiske uafhængighed og levestandard;

25. opfordrer til en omfattende og integreret strategi til bekæmpelse af fattigdom med et fastsat mål for fattigdomsbekæmpelse, herunder for børnefattigdom; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre gennemførelsen af børns ret til en ordentlig bolig, herunder ved at yde relateret støtte til forældre, som har vanskeligt ved at beholde eller få adgang til en bolig med henblik på at blive sammen med deres børn, og rette særligt fokus på unge voksne, som forlader børnevelfærdsinstitutioner; opfordrer Kommissionen til senest i 2021 at fremlægge en europæisk børnegaranti med et øremærket budget på 20 mia. EUR og til i forbindelse med gennemførelsen af den at sikre, at alle børn i EU bl.a. kan få adgang til en anstændig bolig;

26. opfordrer medlemsstaterne til at sikre lige adgang for alle til en anstændig bolig, bekæmpe racisme og romafjendtlighed og garantere, at ingen forskelsbehandles på grundlag af de grunde, der er fastsat i artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre gennemførelsen af chartret, direktivet om racelighed, EU-rammen om gennemførelsen af de nationale strategier for romaernes integration og FN's konvention om rettigheder for personer med handicap; kræver, at de retter særlig opmærksomhed mod intersektionel forskelsbehandling; opfordrer Rådet til hurtigt at vedtage det horisontale direktiv om bekæmpelse af forskelsbehandling; opfordrer Kommissionen til at foretage en effektiv evaluering af medlemsstaternes politiske tilsagn og til at indlede traktatbrudsprocedurer mod dem, som ikke håndhæver EU's lovgivning om bekæmpelse af forskelsbehandling, eller som kriminaliserer hjemløse;

27. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fastsætte og gennemføre politikker mod bolighajer og ublu huslejer samt til at dele god praksis vedrørende disse politikker;

28. bemærker med dyb bekymring, at romaernes vilkår fortsat er ekstremt bekymrende, idet mange af dem ofte lever i segregerede bosættelser kendetegnet ved dårlige levevilkår; opfordrer medlemsstaterne til at fremme geografisk desegregering og inddrage romaer, der er omfattet af boligprojekter, i alle disses udformnings-, gennemførelses-, overvågnings- og evalueringsfaser for på en effektiv måde at sikre, at de oplyses om, hvordan de kan få gavn af eksisterende finansiering, samt om politikkerne for bekæmpelse af forskelsbehandling og mekanismerne til forhindring af tvangsudsættelser, og til at stille tilstrækkelige og passende bopladser til rådighed for ikkefastboende romaer; fremhæver det presserende behov for uddannelse og offentlige oplysningskampagner og offentlige investeringer i denne henseende, som også er blevet endnu mere nødvendige på grund af farerne ved covid-19-pandemien; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende den planlagte Fond for Retfærdig Omstilling som påtænkt til at forbedre bolig-, sundheds- og beskæftigelsessituationen, så ingen lades i stikken, herunder romaer;

29. advarer om, at en udsættelse kun er i overensstemmelse med den internationale menneskerettighedslovgivning, hvis en række kriterier er opfyldt, herunder meningsfuld inddragelse af de berørte personer, undersøgelse af alle realistiske alternativer, flytning til en ordentlig bolig med de berørte husstandes samtykke, således at ingen bliver hjemløs, og adgang til klage og domstolsprøvelse for at sikre proceduremæssig retfærdighed og overholdelse af alle menneskerettigheder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at udsættelser anses for at være tvungne og for at udgøre en krænkelse af retten til en bolig i de tilfælde, hvor disse kriterier ikke opfyldes; kræver, at tvangsudsættelser som defineret i den internationale menneskerettighedslovgivning under alle omstændigheder forbydes;

30. bemærker med stor bekymring, at personer med handicap ofte står over for adskillige komplekse udfordringer og forskellige former for fratagelse af deres rettigheder på boligområdet, f.eks. manglende ret til at leve i lokalsamfundet med lige muligheder, mangel på tilgængelige lokalsamfundsbaserede tjenesteydelser, som er nødvendige for at sikre overgangen fra institutionel pleje til bosættelse i lokalsamfundet, den kendsgerning, at de ofte er tvunget til at bo på segregerede døgninstitutioner og i fattigdom, deres manglende adgang til boligprogrammer, eksisterende adgangsbarrierer osv.; minder

Kommissionen og medlemsstaterne om, at konventionen om rettigheder for personer med handicap pålægger dem forpligtelser; opfordrer til en hurtig afinstitutionalisering i hele Europa og til at gøre brug af de tilgængelige EU-midler og nationale midler til at skabe tilgængelige ikkesegregerede boliger og tilvejebringe de fornødne lokalsamfundsbaserede tjenesteydelser til personer med handicap af hensyn til at sikre deres ret til en selvstændig tilværelse i lokalsamfundet og lige mulighed for at deltage i samfundet;

31. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at der ikke anvendes midler fra EU eller medlemsstaterne til boligprojekter, som fører til segregering eller social udstødelse; opfordrer medlemsstaterne til altid at tage hensyn til kvaliteten af boliger for så vidt angår byudvikling, arkitektur og funktionalitet, så alles trivsel fremmes; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anspore til programmer og incitamenter, der fremmer og styrker båndene mellem generationerne, så det bliver muligt for folk, navnlig ældre, som af økonomiske eller sundhedsmæssige årsager er nødt til at forlade deres hjem, at finde en ny bolig, der opfylder deres behov, uden at de behøver at forlade deres lokalsamfund;

32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre en generel forpligtelse til at opfylde tilgængelighedskriterierne i den planlagte renoveringsbølge af offentlige og private bygninger og til at udnytte dens potentiale til at forbedre tilgængeligheden for personer med handicap og ældre samt for personer med motoriske og sensoriske vanskeligheder, således at boligerne bliver bekvemmelige for beboerne og »fremtidssikre« i lyset af de tiltagende demografiske forandringer;

En integreret tilgang til sociale, offentlige og prismæssigt overkommelige boliger på EU-plan

33. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre boliger til en af hjørnestenene i handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder; minder om, at EU's politikker, finansieringsprogrammer og finansieringsinstrumenter har stor indvirkning på boligmarkederne, kvaliteten af boligmassen og borgernes liv; opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at udarbejde en integreret EU-strategi for sociale, offentlige, ikkesegregerede og prismæssigt overkommelige boliger, så der skabes en befordrende ramme for de nationale, regionale og lokale myndigheder til at sikre, at der tilvejebringes sikre, sunde, tilgængelige og prismæssigt overkommelige boliger af høj kvalitet for alle; opfordrer Kommissionen til som led i denne strategi at forbedre sin indsats for at inddrage alle forvaltningsniveauer i fuldt ud og konsekvent at gennemføre retten til en anstændig bolig for alle;

34. bifalder medtagelsen af prismæssigt overkommelige boliger i det europæiske semester; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at alle landespecifikke henstillinger bidrager positivt til en fuldstændig og konsekvent gennemførelse af principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder og til opfyldelsen af FN's verdensmål for bæredygtig udvikling og EU's klimamål som fastsat i den grønne pagt; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gennemføre de landespecifikke henstillinger om prismæssigt overkommelige boliger; mener, at de nationale planer for prismæssigt overkommelige boliger bør medtages i de nationale reformprogrammer, og kræver, at Kommissionen og medlemsstaterne fastsætter specifikke strategier til håndtering af hindringer for retten til en bolig som f.eks. forskelsbehandling, spekulation, aggressiv lånepraksis, land grabbing, konflikter, tvangsudsættelser, miljøforringelse og sårbarhed over for katastrofer;

35. understreger, at det er nødvendigt at forfine indekset for boligpriser; mener, at en bolig er prismæssigt overkommelig, hvis beboerens resterende budget som minimum kan dække andre udgifter, som er væsentlige for et værdigt liv; understreger, at det på EU-plan er nødvendigt at udarbejde en omfattende definition af en prismæssigt overkommelig bolig, idet der tages højde for en bred vifte af indikatorer såsom antallet af udsættelser og fattige; påpeger, at den nuværende referencetærskel for høje boligudgifter på 40 % af en husstands disponible indkomst ikke i tilstrækkelig grad repræsenterer det antal husstande, der er tynget af høje boligudgifter; opfordrer til en revurdering af referencetærsklen og opfordrer Eurostat til at udarbejde et bredere datasæt om husstandes boligudgifter fra 25 % til 40 % af den disponible indkomst med intervaller på 5 %;

36. opfordrer indtrængende Kommissionen til at tilvejebringe mere nøjagtige og sammenlignelige data af høj kvalitet om boligmarkederne og til at overvåge boligernes prisoverkommelighed i EU, herunder på lokalt og regionalt niveau, gennem Eurostats europæiske statistikker over indkomstforhold og levevilkår (EU-SILC) og det europæiske observatorium for energifattigdom, idet der tages hensyn til fragmenteringen på de nationale boligmarkeder og forskellene medlemsstaterne imellem;

37. opfordrer Rådet og medlemsstaterne til at genindføre de uformelle møder mellem boligministrene, til også at inddrage Parlamentet i disse, til at åbne dem for interessenter og til at forelægge et revideret format for boligkontaktpunkterne med henblik på at sikre en mekanisme til udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og til at skabe en platform for udveksling af bedste praksis vedrørende bekæmpelse af hjemløshed og tilvejebringelse af anstændige og prismæssigt overkommelige boliger;

38. tilskynder medlemsstaterne til at samarbejde om at finansiere sociale investeringer rettet mod at løse boligproblemerne sammen med arbejdsmarkedsparterne, civilsamfundet og den private sektor, hvoraf mange har og kan få en nøglerolle i udviklingen og opretholdelsen af ordentlige boligløsninger for personer i sårbare situationer;

39. opfordrer medlemsstaterne til at investere mere i tilgængelige plejehjem for ældre, som har plejetjenester af høj kvalitet og er tilgængelige for en bredere del af den ældre befolkning;

Sikring mod opsigelse og af inklusive boligmarkeder

40. påpeger, at 25,1 % af de europæiske lejere, der betaler markedshuslejepriser, bruger over 40 % af deres indkomst på husleje, og at huslejen i gennemsnit stiger konstant ([43]); opfordrer medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til at indføre retlige bestemmelser, herunder klare lejebestemmelser, der beskytter lejeres og boligejeres rettigheder og fremmer sikkerheden for både ejere og lejere og forhindrer udsættelser, herunder efter renovering, og medtager de personer, der bor i en bolig, som eksproprieres fra staten, i en tilbagegivelsesproces; opfordrer medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til at sørge for huslejegennemsigtighed og til at yde støtte til organisationer, der arbejder med beskyttelse af lejere og boligejere, og til at fastsætte procedurer for bilæggelse af mindre retlige tvister;

41. opfordrer medlemsstaterne til at føre boligpolitikker, der er baseret på princippet om neutralitet mellem boligejerskab, private lejeboliger og sociale lejeboliger; opfordrer Kommissionen til at overholde dette princip i det europæiske semester; mener, at retten til en bolig ikke bør defineres snævert som adgang til sociale boliger, men i bredere forstand som retten til at bo i et hjem i fred, sikkerhed og med værdighed; fremhæver betydningen af at fastsætte gennemsigtige kriterier for berettigelse til en social og offentligt finansieret bolig med henblik på at sikre lige adgang til en bolig; tilskynder medlemsstaterne til at fastsætte nationale strategier, som skal forebygge social segregering ved hjælp af en bredere geografisk fordeling af de sociale boliger, der skal stilles til rådighed for alle borgere uafhængigt af status, køn, religion eller etnicitet; opfordrer medlemsstaterne til at gøre det lettere at få adgang til en bolig og fremme mangfoldige kvarterer gennem forbedret adgang til kreditfaciliteter og leje med ret til at købe for unge, lav- og mellemindkomstfamilier og personer fra socialt og økonomisk dårligt stillede grupper; opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde med banksektoren med henblik på at udstede statsgaranterede, prismæssigt overkommelige lån til disse grupper og samtidig forebygge bobler og overdreven gældsætning;

42. opfordrer medlemsstaterne til at spille en mere aktiv rolle for at rette op på uligheder på boligmarkedet, herunder ved at give omfattende oplysninger om, hvordan boligmarkederne fungerer, antallet af transaktioner og deres geografiske fordeling, pristendenser inden for bestemte markedssegmenter og potentialet for udvikling inden for andre specifikke segmenter;

43. understreger, at passende politikker og foranstaltninger, som understøtter et passende udbud af boliger, er afgørende for at skabe balance i og styrke den økonomiske udvikling på boligområdet til gavn for hele samfundet og for at sikre et prismæssigt overkommeligt og blomstrende boligmiljø for alle; mener, at foranstaltningerne skal være forsætlige, konkrete og målrettet mod at gennemføre retten til en bolig inden for en rimelig tidsramme, og at medlemsstaterne skal afsætte tilstrækkelige ressourcer og prioritere behovene hos dårligt stillede og marginaliserede enkeltpersoner eller grupper med usikre boligforhold; opfordrer derfor medlemsstaterne til med støtte fra Kommissionen at sikre, at der stilles tilstrækkelige, ordentlige og prismæssigt overkommelige sociale boliger til rådighed med henblik på at dække disse personers og gruppers boligbehov;

44. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle deres politikker for boligbyggeri, hvilket vil sætte skub i den økonomiske vækst i forbindelse med covid-19-pandemien;

45. bemærker med bekymring den øgede finansialisering af boligmarkedet, navnlig i byerne, hvor investorerne behandler boliger som et omsætteligt aktiv i stedet for en menneskeret; opfordrer Kommissionen til at vurdere EU-politikkernes og -lovgivningens bidrag til finansialiseringen af boligmarkedet og de nationale og lokale myndigheders evne til at sikre retten til en bolig; opfordrer medlemsstaterne og de lokale myndigheder til at iværksætte passende foranstaltninger til modvirkning af spekulative investeringer, til at vedtage politikker til fremme af langsigtede investeringer i boligmarkedet og til at udarbejde politikker for by- og landplanlægning, der fremmer prismæssigt overkommelige boliger, blanding af sociale grupper og social samhørighed;

([43]) https://ec.europa.eu/eurostat/cache/digpub/housing/index.html?lang=en.

46. understreger, at gennemsigtighed i forbindelse med ejerskab af og transaktioner vedrørende fast ejendom er af afgørende betydning for at forhindre forvridninger på boligmarkedet og hvidvask af penge i denne sektor; gentager, at Kommissionen i henhold til direktivet om bekæmpelse af hvidvask af penge er forpligtet til inden den 31. december 2020 at forelægge en rapport om behovet for at harmonisere oplysninger om fast ejendom og om sammenkoblingen af disse nationale registre med henblik på at forhindre spekulation; gentager derfor sin opfordring af 26. marts 2019 om, at medlemsstaterne bør gøre oplysninger om de reelle ejere af jord og fast ejendom offentligt tilgængelige;

47. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at beskytte realkreditlåntagere bedre mod udsættelser; understreger, at personer, der udsættes, bør kunne gøre deres rettigheder gældende ved en domstol; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke de gældende bindende regler om kreditorers, kreditservicevirksomheders og kreditkøberes adfærd for at undgå vildledende praksis, chikane og krænkelse af forbrugerrettigheder — i det mindste hvad vidt angår realkreditlån — eller vedtage nye regler, hvis det er relevant; mener, at sådanne regler navnlig bør præcisere kravene til rimelige og holdbare foranstaltninger til udvisning af tilbageholdenhed i tillæg til dem, der er fastsat i artikel 28 i direktiv 2014/17/EU; tilskynder Kommissionen til at vurdere behovet for et lovforslag om en minimumsbelåningsgrad på realkreditlånsmarkedet; opfordrer Kommissionen til at overveje indvirkningen på boligmarkederne, når den fremsætter forslag til regler om securitisering;

48. påpeger, at den ekspansive vækst i korttidsferieudlejning fjerner boliger fra markedet og får priserne til at stige og kan påvirke levevilkårene i by- og turistområder negativt; opfordrer Kommissionen til at fortolke servicedirektivet i overensstemmelse med EU-Domstolens dom (C-390/18), der fastslår, at boligers prisoverkommelighed og mangel på lejeboliger er »tvingende almene hensyn«, og til følgelig at give de nationale og lokale myndigheder vide skønsbeføjelser til at fastsætte forholdsmæssige regler for hotel- og restaurationstjenester, herunder obligatorisk registrering, begrænsning af tilladelser og specifikke politikker for zoneplanlægning samt fastsættelse af tidsbegrænsning, med henblik på at forhindre »turistificering«, tomme bycentre og forringelse af livskvaliteten til skade for beboerne; opfordrer indtrængende Kommissionen til i retsakten om digitale tjenester at medtage et forslag om, at platforme på markedet for korttidsudlejning af indkvarteringssteder skal være forpligtede til at udveksle oplysninger i overensstemmelse med reglerne om databeskyttelse, da denne adgang til oplysninger er afgørende for, at myndighederne kan sikre tilgængeligheden af prismæssigt overkommelige boliger;

49. minder Kommissionen og medlemsstaterne om, at manglende regulering af ejendomsmarkedet og de finansielle aktører, som opererer på dette marked, og af sikring af adgang til prismæssigt overkommelige og ordentlige boliger for alle, vil resultere i manglende overholdelse af deres forpligtelser for så vidt angår retten til en bolig;

50. opfordrer til, at boligsektoren — og ikke blot de sociale boliger — medtages som en social tjenesteydelse af almen interesse, da dette er afgørende for at garantere retten til prismæssigt overkommelige og anstændige boliger for alle;

Investering i sociale, offentlige, prismæssigt overkommelige og energieffektive boliger

51. understreger, at investeringsunderskuddet for prismæssigt overkommelige boliger beløber sig til 57 mia. EUR om året ([44]) opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til som en prioritet at afhjælpe investeringsunderskuddet for prismæssigt overkommelige boliger; opfordrer i denne forbindelse til en reform af rammerne for økonomisk styring, der giver medlemsstaterne mulighed for at foretage de fornødne grønne og sociale offentlige investeringer, herunder de investeringer, som er relaterede til udviklingen og forbedringen af sociale, offentlige, prismæssigt overkommelige og energieffektive boliger; opfordrer endvidere til en harmoniseret regnskabsføring af amortiseringsmetoder for investeringer i prismæssigt overkommelige boliger;

52. minder om, at sociale boliger som en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse er fritaget fra anmeldelseskravene i forbindelse med statsstøtte; minder om, at sociale boliger er den eneste sektor, som Kommissionen i sin afgørelse om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse angiver en målgruppe for (mindrebemidlede eller vanskeligt stillede samfundsgrupper), og at dette ikke er tilfældet med andre sociale tjenesteydelser; mener, at dette kan begrænse muligheden for at tilvejebringe sociale og prismæssigt overkommelige boliger til alle; anerkender, at der ikke er aftalt nogen fælles definition af sociale boliger på EU-plan; advarer dog om, at en snæver definition af sociale boliger, som begrænses til blot at omfatte »boliger til mindrebemidlede eller vanskeligt stillede samfundsgrupper, som af økonomiske grunde er ude af stand til at skaffe sig en bolig på markedsvilkår«, er restriktiv og hindrer medlemsstaternes mulighed for at definere deres tjenesteydelser af almen økonomisk interesse og tjenesteydelser af almen interesse; understreger, at tjenesteydelser af almen

([44]) Rapporten fra taskforcen på højt plan for investeringer i social infrastruktur i Europa: »Boosting Investment in Social Infrastructure in Europe« (Fremme af investeringer i social infrastruktur i Europa) (2018).

økonomisk interesse på boligområdet primært bør være styret af specifikke krav, der fastlægges af nationale, regionale eller lokale myndigheder, eftersom disse myndigheder har kompetence til at afdække og håndtere forskellige gruppers boligbehov og levevilkår, som kan variere meget mellem landdistrikter og byområder, og eftersom disse myndigheder spiller en afgørende rolle i en målrettet beslutningstagning; opfordrer indtrængende Kommissionen til at tilpasse definitionen af målgruppen for sociale og offentligt finansierede boliger i bestemmelserne om tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, således at nationale, regionale og lokale myndigheder kan støtte boliger til alle grupper, hvis behov for anstændige og prismæssigt overkommelige boliger ikke let kan opfyldes inden for rammerne af markedsvilkårene, samtidig med at det sikres, at der afsættes tilstrækkelige midler til de dårligst stillede, så der frigøres investeringer, sikres prismæssigt overkommelige boliger, huslejeneutralitet og bæredygtig byudvikling og skabes socialt mangfoldige kvarterer og øget social samhørighed;

53. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til yderligere at øge investeringerne i EU i sociale, offentlige, energieffektive, ordentlige og prismæssigt overkommelige boliger og i bekæmpelse af hjemløshed og udelukkelse fra boligmarkedet; opfordrer i denne forbindelse til investeringer gennem Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Fonden for Retfærdig Omstilling, InvestEU, ESF+, Horisont Europa og Next Generation EU og navnlig gennem genopretnings- og resiliensfaciliteten, investeringsinitiativet som reaktion på coronavirusset (CRII) og investeringsinitiativet som reaktion på coronavirusset plus (CRII+); opfordrer til at øge synergierne mellem disse instrumenter; glæder sig over finansieringen af sociale og prismæssigt overkommelige boliglån gennem InvestEU og EIB's bredere portefølje; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at integrere sociale fremskridt som en investeringsprioritet sammen med de grønne og digitale omstillinger i genopretnings- og resiliensfaciliteten med henblik på at beskytte sårbare personer mod den negative indvirkning af den nuværende krise og medtage planerne for sociale fremskridt i genopretnings- og resiliensplanerne, idet det angives, hvordan principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder vil blive gennemført, og hvilke områder de sociale investeringer vil blive rettet mod, herunder investeringer i sociale boliger; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at lokale og regionale udbydere af sociale og offentlige prismæssigt overkommelige boliger får lettere adgang til finansiering fra EU og EIB; opfordrer EIB til at forsøge at øge de relevante lån ved hjælp af målrettet teknisk bistand og tættere samarbejde med de finansielle formidlere og medlemsstaterne;

54. opfordrer Kommissionen til at tilskynde til brugen af europæiske programmer, der støtter genopbygningen af hjem, med det formål at gøre boliger prismæssigt overkommelige;

55. tilskynder medlemsstaterne til at sikre, at alle fremtidige projekter vedrørende boligbyggeri og -renovering sigter mod at fremme intelligente bygninger, hvor vand- og energiforbruget kan overvåges og gøres mere omkostningseffektivt i overensstemmelse med EU's klimamålsætninger;

56. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til at anerkende, støtte og finansiere lokalsamfundsstyrede, demokratiske og samarbejdsbaserede boligløsninger, herunder lokale jordforvaltningsorganisationer, som legitime og levedygtige midler til at tilvejebringe boliger til boligmarkedet og sociale boliger; opfordrer til en bæredygtig tilgang til anvendelse af land i byområder, f.eks. ved at prioritere renovering af forladte huse højere end opførelse af nye huse;

o

o o

57. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.